

הסיפור כמחזה בסצנות ובתמונות

מה?

בתהליך הלמידה "הסיפור כמחזה בסצנות ובתמונות", התלמידים מוזמנים לתת ביטוי חזותי להתרחשות או אפיזודה בסיפור/מדרש. דרך העבודה של כל תלמיד מקבלים תמונה רחבה על הסיפור/מדרש מנקודות מבט שונות ומשלימות. תהליך העבודה של ראיית הטקסט כתמונה הוא מאד משמעותי, מחייה את הכתוב ומאפשר לראות אותו מתוך ומעבר למילים.

חלק גדול מותהליכי הלמידה המעצבים את אישיותו של הלומד ואת השקפת עולמו הינם תהליכים רגשיים וחוויתיים. חווית הלמידה מועצמת כאשר היא כוללת מגוון של חושים המעורבים בתהליך. כאשר מעודדים את התלמידים להביע באופן וויזואלי את רעיונותיהם ולשוחח עליהם, אפשר להעמיק בתוכן.

לאחר הכניסה לבית הספר, מערכת החינוך שמה בדרך כלל דגש רב על החלק המילולי של החשיבה ומפתחת מאוד את האנליזה (אונה שמאלית) ופחות מפתחת את הסינתזה (לכך אחראית האונה הימנית). האונה הימנית היא זו המעבדת נתונים חזותיים והיא גם "אחראית" על תפיסה של מכלול, כאשר דרך העיבוד היא סימולטאנית ומקבילה תוך שימוש בדימויים אנאלוגיים. פיתוח מתמשך של האונה הימנית, כך טוען המחקר היום, יביא לפעילות שלמה ומלאה יותר של המוח כולו. פיתוח האונה הימנית יתרום גם לפיתוח תהליכי העיבוד המילוליים המתקיימים בעיקרם באונה השמאלית, שכן קיימים מעברים פעילים רצופים בין שתי האונות.

איך?

- בחרים סיפור/מדרש הכולל מספר התרחשויות או אפיזודות במקומות שונים.
- קוראים את הסיפור/מדרש ולאחר הבנה בסיסית, מחלקים אותו ל"תמונות".
- מבקשים מהתלמידים לבחור תמונה אחת מתוך הסיפור ולצייר אותה (אפשרות אחרת, למתקשים או לנרתעים מהציור- לכתוב "הוראות לצייר").
- לאחר הציור נותנים כותרת לציור.
- בחירה: מבקשים לכתוב סיפור שמתאים לכותרת- גם אם מנותק מהטקסט המקורי.
- שיח: עורכים סבב בו כל תלמיד מציג את התמונה שצייר ואת הכותרת שבחר. במידה והתלמידים כותבים "סיפור" לציור, משווים לטקסט המקורי- איפה הדברים קשורים, היכן התרחקו.

דגשים:

- יש לתת מספיק זמן לביצוע המשימה
- אין להתערב בתהליך הציור כלל, אפשר גם לעודד במילים...
- יש להימנע משיפוטיות. כל תוצר מהווה פתח לדיון ולימוד..
- לתלמידים הנרתעים ממשמת ציור ניתן לתת לוח מחיק קטן וטושים צבעוניים. הלוח המחיק מפיג חששות, ניתן למחוק כל קו ולהתחיל מהתחלה.